

Chợ ng lập chợ có mông và c?

Tác Giả: Hà Văn Thánh

Chúa Nhật, 04 Tháng 4 Năm 2010 12:27

Tôi cũng bußc phải nói rằng lãnh đạo cấp tỉnh như Qußng Nam và Lßng Sßn... đúng là mßt lũ ngßi chỉ có mông và c (!)

Khu tập thể mà tôi sống có thể ng bé tên Tèo, 8 tuổi. Một hôm, Tèo đi tôi: “Cháu đi chú có nßi nào mà ngßi ta không có mßt, không có đßu, không có tim...?” Điên tí t, tôi vßc: “Làm gì có chuyện đó!” Tèo nhßb: “Chú dßy đßi hßc mà ngu như bò. Đó là nßc Mông Cß. Ở đó con ngßi chỉ có mông và c”. Xin thßa đây là chuyện thật 100%.

Chuyện đã lâu rồi vì Tèo nay đã lớn, đã có vợ, sắp có con. Tôi nghĩ đó là câu chuyện vui vui a để rßn mình, vì quß thật đôi lúc tôi thấy mình cũng giống gißng như Tèo đã nói.

Hôm nay, lướt qua mạng thấy hai chuyện không thể tin vào mắt mình nữa: Một, Vietnamnet cho biết tỉnh như Qußng Nam cho công ty Trung Quốc thuê đất rừng 1m2/1 năm với giá không mua nßi mßt... cßng rau mußng – tức 27,5 VN đồng/m2??? Tiếp đó, lại được biết là ủy ban Nhân dân tỉnh Lßng Sßn có công văn yêu cầu các cấp thußc quyßn chußn bị chu đáo cho việc đón ngßi Trung Quốc đến dâng hßng ngßi nßm “liệt sĩ” Trung Quốc chết ở Việt Nam (1979) nhân dịp Tết Thanh Minh!!!

Đßc mà bßn rßn cß chân tay vì nói thật, dù có sự chính quyßn, công an đến mßy, tôi cũng bußc phải nói rằng lãnh đạo cấp tỉnh như Qußng Nam và Lßng Sßn... đúng là mßt lũ ngßi chỉ có mông và c (!) Tèo đúng, tôi đã sai.

Làm sao có thể bước tới tin và kính trọng những người nếm cay đắng và lãnh đạo mà lại u mê, xuẩn ngốc như thế? (Có thể bạn đã cho rằng tôi xuẩn ngốc vì đã không biết suy luận rằng một mét đất không mua nổi một củ rau bina “chúng nó” đắt tới mấy mét vuông đất hàng ngàn bó rau, nhưng vì chúng ta có bằng chứng nên tôi chắc chắn nói đúng, theo nguyên lý bút sa, là ta chết chắc).

Tôi sao lại thấy thông tin và hiểu biết để chi tiêu, hiểu cách mà lại có thể tận tụy những lãnh đạo cộng sản thì không hề biết dù chỉ là một chút sự liêm sỉ, lòng tự trọng như thế? Tôi sao các cơ quan có thể quy định không cho người dân biết những việc làm đó sai, đúng ra sao, trọng phạt như thế nào mà đi khắp “im lặng” theo kiểu “không ai điếc bằng kẻ còng tay không muốn nghe – None so deaf as one won’t hear” càng kéo dài mãi hoài? Tôi sao chúng ta có thể im lặng khi càng ngày sự im lặng hành, làm quy định, coi thường người dân, khinh thường đất nước, thế quốc, gì ngày càng trở nên trầm trọng hơn?... Những câu hỏi đó nhắc nhở tâm can và đem dài nỗi niềm.

Tôi đã đi hàng trăm, hàng ngàn cuộc họp những nhà hoạt động yêu tự do, thế nào có những sự việc chẳng đáng kể, nghe ch tai đến mức kỳ lạ (truyện Trán Lá Xuân). Không lẽ ai cũng u mê, ai cũng ngơ m mißng để ăn tißn? Những sự việc như đã nêu trên là không thể chấp nhận được dù biết mình theo bất kỳ góc độ phía nào.

Hàng vạn người Việt Nam đã chết trong cuộc chiến tranh năm 1979 phải đi mà sợ ngẩng đầu khi biết lãnh đạo Liên Xô tôn vinh “liệt sĩ” Trung Quốc “hy sinh” vì xâm lược Việt Nam. Trong lịch sử đã từng có chuyện tßng tßng tßng khi Hòa thượng Thích Quảng Đức tự thiêu, được báo chí nước ngoài phóng viên, Trán Lá Xuân đã trở lại rằng bà ta biết hiểu món nợ những những chúng ta từng nghe nói đến món “nợ ngßng sß” (!) Họ u quß thì ai cũng biết vì sự xúc phạm tàn tßnh như thế không một liên lạc tâm như nhßi nào chúng ta nßi. Chúng ta duy kinh tế – xã hội – chính trị của những quan chức phải làm sao không hề biết rằng một mét đất không mua nổi một củ rau mußng thì thß để vßy còn hơn – để ta được yên tâm, không phải nghĩ mình, một người vì lo đến họ hßa lâu dài?

Không hiểu nổi và không chịu nổi là tâm trọng của người viết bài này. Chúng ta đã nguy hiểm rồi khi “đang mũi chßu sßo” và nßnh của giang sơn, xã hội là những cán bộ “vì dân, của dân” theo cái cách mà một tß duy tßnh táo bạo bất lực. “Thật với xßng, tìm óc dính lißn” thì làm sao biết nghĩ? Cái túi tham và sự u mê chỉ duy một niềm kißng, chỉ nghĩ đến chân giá, thì đất nước làm sao hàng thế kỷ, an lành? Đánh trọng rồi bị dßi là đißu cha ông đã cảnh báo từ lâu. Chúng ta có loßi người chỉ có mộng và chờ thôi sao?

Chương I: ch có mông và c ?

Tác Giả: Hà Văn Th&#nh

Chúa Nhật, 04 Tháng 4 Năm 2010 12:27

Hu&# , 3.4.2010.